

MIŃSK MAZ.

mim

Magazyn
Informacyjny
Mińska Mazowieckiego i okolic

ROK II Nr 5/15

GAZETA SAMORZĄDOWA

3 MAJA 1992 r.

Maj

*Każdy kochał choć raz jeden w maju,
każdy kiedyś rwał w maju bez,
potem jechał na stopniach tramwaju
albo nocą układał wiersz.*

*I przez chwilę czuł się jak w raju,
pragnął biegać po polach, po gajach,
jaki piękny bywa bez w maju,
jakże smutno byłoby bez maja.*

(przedruk z „Poradnika rodzinnego
»ZORZY« 1987)

JÓZEF MEHOFFER, SŁOŃCE MAJOWE, 1907, OLEJ, 95×78 cm
MUZEUM NARODOWE W WARSZAWIE

Przysłowia

Chłodny maj – dobry urodzaj.

Jak w maju zimno, to w stodole ciemno.

Suchy marzec, mokry maj czyni gumno jako gai.

Jak burze w maju częste, to snopki w żniwach gęste.

Jeśli deszcz w nocy Filipa i Jakuba (1 V), na dobry urodzaj dość pewna rachuba.

*Deszcz w świętego Floriana (4 V) – skrzynia gro-
szem napchana.*

*Na świętego Stanisława (8 V) w domu pustki,
w polu sława.*

*Przed Serwacym noc mrozy zwykle u nas mają
(13 V), gdyby po nim nastały, szkody narabiają.*

*Pankracy, Serwacy, Bonifacy (12, 13, 14 V) – żli
na ogrody chłopacy.*

Święta Zofija (15 V) kłosy rozwija.

*Pogoda na Urbana (25 V), deszcz na Wita (15 VI)
– to dobrze na żyta.*

TAJEMNICA ZAGINIONEGO PAŁACU

Trzeba zacząć poważnie. Potem... zobaczymy.

Moje miasto rodzinne, któremu nie masz w Polsce całej równego, powstało przy trakcie z Liwu do Czerska. Były to ongić miasta o przewodnim znaczeniu, dziś są to jednak tylko osady. Trochę was pożytek z takiego traktu dziwi, gdy spojrzysz na dzisiejszą mapę sieci komunikacyjnej w naszym kraju: bo jest to teraz „gierkówka” jakbyś lewą ręką sięgał do prawego ucha – wcale nie prosto jak strzelił, ale bo też inne były w matuzaleмовych czasach konfiguracje dróg, miejsca i szerokości rozlewisk, sekrety brodów, wreszcie kompleksy borów, puszczy i podrapywanej z wierzchu sochami ziemi. Moje miasto, jak prawie wszystko na świecie, z wyjątkiem tych z dnia na dzień pobudowanych ze względów politycznych, jak Petersburg, stolica Brasilia czy... Nowa Huta, musiało być najpierw wioseczką, a potem wioską – w naszym przypadku wylęgłą w miejscu godów wieczystych obu dawniej znacznych rzek (nie rzeczulek) – Wiśniówki i Srebrnej. Płynie jeszcze nie tak daleko trzecia rzeka Mienia, od której to profesor Gnoiński wywiódł właśnie nazwę naszego miasta, a także miasta, któremu sądzone zostało niedawno stać się na niedalekim wschodzie stolicą republiki.

Każdy komu wiedzieć należy (choć bywają obywatele, co twierdzą, że wiedzieć im nie należy, bo taka wiedza to starość i z niej żaden biznes) a więc każdy komu wiedzieć należy, niech wie, że owa wioska na mocy dobrej woli pana stolnika mazowieckiego Jana z Gościanczyc i, co ważniejsze, woli przychylniej księcia ziem mazowieckich Janusza Starszego (znanego czytelnikom bodaj najbardziej jako opiekun Danusi Jurandówny z „Krzyżaków” Sienkiewicza) uznana została w R.P. 1421 osobnym aktem erekcyjnym za miasto cum boris, lasis et graniciebus (a także cum multis villarum, których nie będę osobno wymieniał). Pan nowego dominium Jan z Gościanczyc miał, jak każdy prawy Sarmata (o ile się w te sprawy nie wdał diabeł), prócz rycerskich i gospodarczych, jeszcze owo trzecie piękne uzdolnienie, dzięki któremu i my istniejemy, i miał kto po zamknięciu się jego żywota przejąć nasze miasto i ziemię, pobudować (a może rozbudować wcześniejsze) castellum. Tamten miał również komu... i tak przez niespełna dwieście lat władał miastem i jego okolicami ten sam ród, najpierw upraszczając nomen possessionis na Gościęczycki, z czasem na Miński. Mińscy byli szlachtą ambitną, zapobiegliwą i o ambicjach dworsko-politycznych, toteż piełi się po szczeblach urzędów, powołań i tytułów wysoko – że wymienię urząd miecznika królewskiego, kasztelanów czerskich czy zakroczymskich, biskupów płockich. Wreszcie jeden z Mińskich późnych, Stanisław, stał się za czasów Zygmunta III Wazy ambasadorem do potencji zachodnich w sprawach wymagających szczególnej zręczności i kunsztu w tej niełatwej dziedzinie oraz podkanclerzem wielkim koronnym – ponoć najlepszym, jakich Polska miała w swych dziejach. Z jego licznych sukcesów do najbardziej dziś ilustratywnych należą: dominujący, z ramienia państwa (bo z ramienia Kościoła to książdz Piotr Skarga) udział w dojściu do skutku wiekopomnej Unii Brzeskiej, która Kościół nasz Katolicki z niemłą częścią prawosławnego scalila, który stał się odtąd Kościołem Greko-Katolickim; jak również doprowadzenie do szczęśliwego końca, po wiekach niezbyt gorliwych starań, kanonizacji naszego największego naówczas, obok Wojciecha i Stanisława, świętego, mianowicie świętego Jacka Odrowąża, który wraz z tamtymi ma odtąd w swej zbawczej opiece nasz Sar-

macki Naród. Ale pisząc o podkanclerzym dalece wysunąłem się poza chronologię, co niech mi asanstwo wybaczą ze względu choćby na matuzalemovy lata. W czasach Zygmunta Starego bowiem i Królowej Bony spotkała ród Mińskich niesłychana ujma i omal nie najwyższe nieszczęście.

Zanim o tym powiem, wspomnieć się godzi, że Ściborowi Mińskiemu Drugiemu (mało spotykane to imię dano mu dla uczczenia Ścibora Mińskiego, księdza biskupa płockiego) powierzone zostały obowiązki preceptora w pacholeckich, jeszcze nie władczych, latach obu książąt mazowieckich – Stanisława i Janusza. Niestety, pan nasz Ścibor nie posiadał widać geniuszu pedagogicznego wielebnego kanonika księdza Jana Długosza, gdyż z książąt – władców, niestety, już ostatnich rychło skasowanego księstwa – wyrosły niemałe ladaca... Najgorzej, że obaj rychło zmarli na tajemniczą chorobę i obaj nagle: książę Stanisław w roku 1524, Janusz – w 1526. Leżą obaj od setek lat w alabastrowych zbrojach, złączeni bratnim uściskiem na wierzchu sarkofagu w warszawskiej wonczas farze świętojańskiej, obecnie archikatedrze całej polskiej prowincji kościelnej. Leżą. Niech im nikt już nie pamięta tamtych swawoli i niech im nakrywające rozrzeźbione kamienie lekkie będą! Najborzej, że w obu wypadkach o władcobójstwo został oskarżony ni mniej, ni więcej, tylko pan naszego miasta Mikołaj. Na szczęście w wyniku żmudnego śledztwa – i nadzwyczajnych ekspensów – okazało się, że nie masz na naszym komesie winy, co, rzecz jasna, było nie tylko da trzymanego w wieży, lecz i da nas wszystkich orzeczeniem niezmiernie pomyślnym. Hańba to bowiem i dla poddanych, a także ich potomków, gdyby wyszło na to, że pan nasz na majestat trucizną się targnął i za to ścięty jest coram populo na szafocie obitym szkarłatem (którym się wyściela miejsce kaźni jedynie najgodniejszych panów i rycerzy) toporem katowskim. Nie chcę tam nikogo oskarżać, ale istotnie zbrodnia ta wydaje mi się czynem bardziej pasującym do dworu krakowskiego, jako że nawet i nieznaczna suwerenność Mazowieckiego Księstwa pokierowała niemało prężność porządku państwowego (która to suwerenność wygasła wraz z wygaśnięciem piastowskiej jeszcze linii książąt mazowieckich); a królowej Bonie, jak wiemy, tradycja przypisuje niejaką fachowość w interesującej nas tu dziedzinie. Ponieważ, jak wspomniałem, pomyślny wynik procesu pociągnął za sobą niemal neapolitańskie eskpensa, rodzina Mińskich była zmuszona połowę swego dominium sprzedać. I to nie tylko wsie, ziemie oraz i lasy, lecz i samo miasto przez pół, jak leci. W wyniku tegoż nasze miasto od rzeki Srebrnej na zachód i od dawnego (nie dzisiejszego traktu warszawskiego traktu na południe przeszło na kilkadziesiąt lat) aż do nowego mariażu, który, jak w „Panu Tadeuszu” i w „Zemście” połączył rozdzielone dzierzawy wziął w posiadanie bardzo możny ród Wolskich. Mikołaj Wolski, pan nadzwyczaj możny i wysoki urzędnik Korony, przedtem „kawaler orszański”, jakby powiedział Sienkiewicz, gdyż jako rycerz wslawił się w bitwie pod Orszą, a z czasem, ale to już honorowa godność, Rycerz Grobu Świętego, ponoć za młodu akademik Almae Matris Cracoviensis, był, podobnie jak później podkanclerzy Miński, nie zrównanym i szczęśliwym dyplomata. Jemuż to król jegomość powierzył zaiste niewykonalne zadanie przekonania Namiestnika Chrystusowego, iżby ten spowodował przeniesienie się Zakonu Krzyżackiego do Italii. Celu tego podobno dopiął, tylko że sam zakon już przedtem podległ

sekularyzacji i stało się na Krakowskim Rynku to, co mistrz Matejko tak wybornie odmalował. Rycerz Grobu najpierw po wiktorii orszańskiej nabył klucz podhajecki, potem został kasztelanem wojnickim, a niebawem za swe zasługi promowany został na najwyższą w randze w Koronie, po kasztalani krakowskiej, kasztalanem sandomierską. Potem to zakupiłszy ową połowę Mińska postanowił urządzić w niej swoje locus quietis w porze wolnej od służbowych podróży, w bliskości do coraz częściej nawiedzanej przez ich królewskie moście Warszawy. Zdobył dlań prawa miejskie i nazwał aluzyjnie od nazwy swej kasztalani najgodniejszej: Sandomierz. Zaś działo się to w 1530 roku. On też od wieków śpi na wspaniałym, rozbudowanym w pion sarkofagu dłuta wielkiego Jana Michałowicza z Urzędowa w katedrze świętego Jana. Tyle że grobowiec jego po wyburzeniu świątyni przez Wehrmacht i własowców podczas powstania warszawskiego,

nie wrócił już do pełnej świetności. Sandomierz po rezygnacji spadkobierców Wolskiego z dziwaczego miasteczka, zrośniętego, jak wspomniałem, z Mińskiem jak Kastor i Pollux, podupadł, a właściwie powrócił do miasta macierzy, najpierw jako dzielnica, ale sądząc z niewielu tylko zapisów w księgach zgonów i urodzin w parafii, bardzo niewielka. Gdzieś w czasach Stanisława Augusta wszelki ślad o Sandomierzu zanika i dopiero podczas okupacji ukrywający się po trochu w Mińsku inżynier Marian Beńko odkrył istnienie zagubionego miasta, zajmując się w sposób rzetelnie naukowy historią miasta, wykorzystując lekceważone raczej dotychczas przez historiografię miejscowe akta parafialne. Pomagał mu trochę w tej pracy, jak mu podpowiada spłowiła pamięć, trochę i piszący te słowa.

C.D.N.

Stanisław Grabiec

SPOKÓJ

*Spokój dziwny mną dziś zawładnął,
spokój, co z wiatrem do mnie przyleciał,
z zapachem bzu, który się zmieszał
z zapachem białych leśnych konwalii.*

*W wieczór tak cichy, jak oddech liści,
w ciepły majowy – niepowtarzalny,
poczułem się znów szczęśliwy,
jak gdybym patrzył w oczy Barbary.*

POCAŁUNEK

*... Złączyły się nam usta gorące,
By pić czar – rozkosz młodzieńczej tęsknoty,
Splotły dłonie a serca bijące
Zamierały z doznanej pieszczoty.*

*W gardle ciche wyznanie załkało,
Jakieś słowa, płacz szczęścia wiośniany,
Jakaś prośba mówiona nieśmiało
I to cudne: kochana... kochany...*

*Kwitnące jabłonie – w zachwycie przystaję
i myślą swą sięgam aż samego nieba.
Podziwiam w milczeniu piękno,
które zgaśnie,
gdy kwiaty spadną, jak śnieg biały z drzewa.*

XXIII SESJA RADY MIEJSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 1992 roku odbyła się XXIII Sesja Rady Miejskiej w Mińsku Mazowieckim, której głównym tematem było przyjęcie sprawozdania Zarządu Miasta z wykonania budżetu za rok ubiegły oraz decyzja w kwestii udzielenia Zarządowi absolutorium.

Po długiej i burzliwej dyskusji Rada Miejska przyjęła złożone sprawozdanie stosunkiem głosów 13 do 7 (przy 5 głosach wstrzymujących się).

Bardziej problematyczne okazało się udzielenie absolutorium. Ostatecznie Zarząd absoluto-

rium otrzymał, ale wyniki głosowania (13 głosów – za, 12 – przeciw) wskazują, jak była to trudna decyzja i jak różna, przez poszczególnych radnych, ocena pracy Zarządu.

Ponadto Rada wysłuchiwała sprawozdań z działalności za rok 1991 Miejskiego Ośrodka Kultury, Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji. Sprawozdania te Rada przyjęła do akceptującej wiadomości.

Poniżej podajemy treść uchwał przyjętych przez Radę na omawianej Sesji:

Uchwała Nr XXIII/158/92

Rady Miejskiej w Mińsku Mazowieckim
z dnia 11 kwietnia 1992 r.
w sprawie przyjęcia sprawozdania
z wykonania budżetu miasta za 1991 rok.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym
(Dz. U. Nr 16, poz. 95 z późniejszymi zmianami)
art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. – Prawo budżetowe
(Dz. U. Nr 4, poz. 18)
po rozpatrzeniu sprawozdania Zarządu Miasta
z wykonania budżetu miasta za 1991 rok
Rada Miejska w Mińsku Mazowieckim postanawia:

§ 1

Przyjąć sprawozdanie z wykonania budżetu miasta
w brzmieniu przedstawionym w załączniku Nr 1, 2, 3, 4 do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Burmistrz Miasta
mgr inż. Zbigniew Grzesiak

Przewodniczący Rady Miejskiej
mgr Sławomir Kuligowski

Uchwała XXIII/159/92

Rady Miejskiej w Mińsku Mazowieckim
z dnia 11 kwietnia 1992 r.
w sprawie udzielenia absolutorium
Zarządowi Miasta Mińsk Mazowiecki za rok 1991

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4
ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym
(Dz. U. Nr 16 poz. 95 z późniejszymi zmianami)
– oraz art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. – Prawo budżetowe
(Dz. U. Nr 4 poz. 18)
po przyjęciu sprawozdania z wykonania budżetu miasta za rok 1991,
oraz po rozpatrzeniu działalności Zarządu Miasta
w zakresie funkcji wykonawczo-zarządzającej,
zgodnie z podjętymi uchwałami,
po wysłuchaniu sprawozdania Komisji Skrutacyjnej
– Rada Miejska w głosowaniu tajnym postanawia:

§ 1.

Udzielić Zarządowi Miasta w Mińsku Mazowieckim
absolutorium za rok 1991.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący R.M.
mgr Sławomir Kuligowski

Uchwała Nr XXIII/160/92

Rady Miejskiej w Mińsku Mazowieckim
z dnia 11 kwietnia 1992
w sprawie określenia miejsc poza drogami krajowymi
w których pobiera się opłaty za parkowanie pojazdów, wysokości tych opłat,
sposobu ich pobierania oraz przeznaczenia.

Na podstawie art. 13 ust. 2a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych
(Dz.U. Nr 14, poz. 60 z 1988r., Nr 19 poz. 132 z 1989 r., Nr 35 poz. 192 z 1990 r., Nr 34 poz. 198)
oraz art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku
o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16 poz. 95, zm. z 1990 r.,
Dz.U. Nr 32 poz. 191, Dz.U. Nr 34 poz. 199, Dz.U. Nr 43 poz. 253, Dz.U. Nr 89 poz. 518,
zm. z 1991 r. Dz.U. Nr 110 poz. 473) –
Rada Miejska w Mińsku Mazowieckim postanawia:

§ 1

Ustala się opłatę za parkowanie pojazdu w pasie drogowym wszystkich dróg z wyłączeniem
ul. Warszawskiej i ul. Siennickiej oraz miejsc wyznaczonych
na terenie miasta Mińska Mazowieckiego w wysokości 300 tys. złotych.

§ 2

Opłata dotyczy pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej
przekraczającej 3,5 t, autobusów, ciągników rolniczych, pojazdów wolnobieżnych,
pojazdów członowych, pojazdów specjalnych, przyczep i naczep.

§ 3

Przez parkowanie rozumie się postój pojazdu nie związany z jego załadunkiem i rozładunkiem.

§ 4

Ustalona opłata dotyczy parkowania pojazdu w dniu jej naliczenia.

§ 5

Opłaty pobierać będą wyznaczone przez Zarząd Miasta osoby.

§ 6

Opłaty wpływać będą na konto budżetu miasta, z przeznaczeniem na utrzymanie dróg lokalnych miejskich.

§ 7

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 8

Uchwała wchodzi w życie z dniem 01.06.1992 r.

Burmistrz Miasta
mgr inż. Zbigniew Grzesiak

Przewodniczący Rady Miejskiej
mgr Sławomir Kuligowski

Uchwała Nr XXIII/161/92

Rady Miejskiej w Mińsku Mazowieckim
z dnia 11 kwietnia 1992 roku.
w sprawie ustalenia dni i godzin otwierania i zamykania placówek handlu detalicznego,
zakładów gastronomicznych i zakładów usługowych dla ludności
położonych na terenie miasta Mińska Mazowieckiego.

Na podstawie art. XII § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Przepisy wprowadzające Kodeks pracy
(Dz.U. Nr 24, poz. 142 z późniejszymi zmianami) art. 18 ust. 2 pkt. 15 oraz art. 40 ust. 1,
art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym
(Dz.U. Nr 16, poz. 95, zm. z 1990 r. Dz.U. Nr 32, poz. 191, Dz.U. Nr 34, poz. 199, Dz.U. Nr 43, poz. 253,
Dz.U. Nr 89, poz. 518, zm. z 1991 r. Dz.U. Nr 4, poz. 18, Dz.U. Nr 110, poz. 473)
– Rada Miejska w Mińsku Maz. postanawia:

§ 1

Upoważnić Burmistrza Miasta Mińska Maz. do ustalania dni i godzin otwierania i zamykania
poszczególnych placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych
i zakładów usługowych dla ludności, położonych na terenie miasta Mińska Mazowieckiego.

§ 2

Przy ustalaniu dni i godzin otwierania i zamykania placówek handlu detalicznego,
zakładów gastronomicznych i zakładów usługowych dla ludności należy uwzględnić
potrzeby mieszkańców oraz możliwości organizacyjne i ekonomiczne
podmiotów gospodarczych prowadzących działalność handlową, gastronomiczną i usługową,
jak również kierować się następującymi zasadami:

**ZARZĄD MIASTA
MIŃSKA MAZOWIECKIEGO
przypomina**

że osoby sprawujące zarząd nieruchomością są odpowiedzialne za wywiązywanie się z obowiązków ciążących na nich w zakresie utrzymywania czystości i porządku t.j.:

1. wyposażenie nieruchomości w urządzenia służące do gromadzenia odpadów stałych (np. śmietnik lub pojemniki na śmieci) oraz do gromadzenia nieczystości płynnych (np. szambo lub podłączenie posesji do miejskiej kanalizacji ściekowej za zgodą PWiK Sp. z o.o. w Mińsku Maz.),
2. usuwanie (zamiatanie, zbieranie i zmywanie) odpadów i innych zanieczyszczeń z pomieszczeń i urządzeń budynku, przeznaczonych do ogólnego użytku (sienie, klatki schodowe, ustępy ogólne itp.),
3. usuwanie odpadów i innych zanieczyszczeń z niezabudowanej części nieruchomości służącej do wspólnego użytkowania tj. z podwórza, przejść, bram oraz chodnika i połowy szerokości jezdni na odcinku ulicy wzdłuż posesji,
4. oczyszczanie ze śniegu, lodu, błota i innych zanieczyszczeń oraz usuwanie śliskości z chodników i połowy szerokości jezdni na odcinku ulicy wzdłuż posesji (usuwanie śliskości może być wykonywane jedynie poprzez stosowanie materiałów uszarniających np. piasku lub żwiru),
5. gromadzenie odpadów do odpowiednich urządzeń (śmietnik, szambo itp.),
6. usuwanie odpadów z nieruchomości (odpady komunalne stale przyjmuje miejskie wysypisko znajdujące się przy ul. Przemysłowej, a odpady płynne – miejska oczyszczalnia ścieków znajdująca się przy ul. Wiejskiej), a w razie potrzeby odpowiednie ich unieszkodliwienie,
7. utrzymywanie urządzeń do gromadzenia nieczystości we właściwym stanie technicznym i sanitarnym,
8. pielęgnowanie zieleńców, kwietników itp. zarówno na terenie nieruchomości, jak i przed nią na ulicy w granicach do krawężnika jezdni oraz ochrona ich przed deptaniem.

Wykonanie powyższych obowiązków będzie egzekwowała Straż Miejska, a nakładają je Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 września 1980 r. w sprawie ochrony środowiska przed odpadami i innymi zanieczyszczeniami (Dz. U. Nr 24, poz. 91) i Zarządzenie Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 18 lutego 1982 r. w sprawie zakresu obowiązków dozorców domów (Dz.U. Nr 9, poz. 62).

Za Zarząd Miasta Mińska Maz.
Zastępca Burmistrza.

Zarząd Miasta informuje, że niedawno wydany plan miasta Mińsk Mazowiecki jest do nabycia m.in. w Wydziale Planowania Przestrzennego i Gospodarki Gruntami (pokój nr 4 – na parterze).

Cena 1 egzemplarza – 20.000,- zł.

Zarząd Miasta Mińsk Mazowiecki
oferuje do sprzedaży

w drodze przetargu niżej wymienione nieruchomości:

- 1) Zabudowana działka Nr 709/1 o pow. 764 m² przy ul. Olsztyńskiej 2, częściowo ogrodzona.

ZABUDOWANIA: – budynek administracyjno-produkcyjny, dwukondygnacyjny, murowany, o pow. użytkowej 297 m² i kubaturze 1163 m³. Na piętrze – hala produkcyjna z wydzielonym kantorkiem. Budynek wyposażony w sieć elektryczną i siłową, odgromową, wodociągowo-kanalizacyjną i centralnego ogrzewania z kotłowni lokalnej opalanej paliwem stałym. Wietrzenie pomieszczeń – wspomagane przez wentylatory lokalne zamontowane w kilku oknach. Budynek w dobrym stanie technicznym.

– budynek garażowy murowany z dobudowanym magazynkiem, pow. zabudowy 39 m², wyposaż. w instalację elektryczną;

– komórka murowana o pow. zabudowy 10 m².

Nieruchomość położona w terenie uzbromionym, przeznaczonym pod budownictwo mieszkaniowe z dopuszczeniem zabudowy towarzyszącej. Cena wywoławcza – 1.377.700.000,- zł, w tym: budynek piętrowy – 1.100.000.000,- zł, grunt – 112.400.000,- zł.

- 2) Niezabudowana działka Nr 707/5 o pow. 2494 m² położona u zbiegu ulic Szczecińskiej i Chełmońskiego. Przeznaczenie według planu zagospodarowania przestrzennego – teren baz i usług administracji.

Uzbrojenie terenu: drogi o nawierzchni twardej, sieci – wodociągowa, kanalizacyjna, energetyczna, gazowa i telefoniczna. Cena wywoławcza: 391.100.000,- zł.

Obwieszczenie z wykazem w. wym. nieruchomości wywieszone będzie w siedzibie Urzędu Miejskiego przy ul. Konstytucji 3-go Maja 1 do dnia 11 maja 1992 r.

Po tym terminie do wiadomości publicznej podane zostanie ogłoszenie o terminie, miejscu i warunkach przetargu.

Szczegółowe informacje – Wydział Planowania Przestrzennego i Gospodarki Gruntami tel. 20-44 wewn. 25.

Informujemy, że wszelkie zawiadomienia, obwieszczenia i informacje o sprzedaży, oddawaniu w użytkowanie wieczyste lub dzierżawę nieruchomości komunalnych wywieszane są do publicznego wglądu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego przy ul. Konstytucji 3-go Maja 1. Szczegółowych informacji udzielają także pracownicy Wydziału Planowania Przestrzennego i Gospodarki Gruntami – pokój nr 5 na parterze lub telefonicznie pod nr 20-44 wewn. 25.

Zarząd Miasta Mińsk Mazowiecki przypomina, że jeszcze tylko do 15 maja b.r. można składać oferty na wykorzystanie nieruchomości przy ulicy Pięknej 26 (po byłym Przedszkolu Miejskim Nr 4).

Zwracamy uwagę, że w przypadku prowadzenia działalności o charakterze oświatowo-wychowawczym, kulturalnym lub charytatywnym istnieje możliwość bezpłatnego korzystania z obiektu.

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Budowlani” przy P.B.O. Sp. z o.o. w Mińsku Mazowieckim podaje do wiadomości, że ma w sprzedaży mieszkania w bloku 20 rodzinnym M-3 do M-6 przy ulicy Sosnkowskiego.

Cena 1 m² 4.800 tys. zł.

Termin zasiedlenia lipiec 1992 r.

Bliższych informacji udziela Zarząd Spółdzielni pod numerem tel. 42-71.

W związku z art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. Nr 95, poz. 425) Zarząd Miasta Mińsk Mazowiecki postanowił, że od 1 września 1992 r. klasy „0” będą zorganizowane na terenie miasta wyłącznie w przedszkolnych placówkach oświatowych.

GOŚCIE Z ZAGRANICY

W dniu 14 kwietnia b.r. w Mińsku Mazowieckim przebywała 12-osobowa grupa nauczycieli z Izraela zrzeszonych w Israel Teachers Union. Delegacji towarzyszył m.in. Tadeusz Bilewicz z Polskiego Towarzystwa Sprawiedliwych Wśród Narodów Świata. Gospodarzem spotkania był Jan Kupiec – prezes Zarządu Oddziału ZNP. W Klubie Nauczycieli doszło do spotkania polsko-żydowskiego, podczas którego wygłoszono okolicznościowe przemówienia. Spotkanie zagał J. Kupiec, który również przedstawił cele i zadania Związku Nauczycielstwa Polskiego. Następnie głos zabrał Stanisław Zawadka – dyrektor Delegatury Kuratorium Oświaty w Siedlcach. Omówił funkcjonowanie placówek szkolnych w Polsce z uwzględnieniem terenu miasta i rejonu mińsko-mazowieckiego oraz zasygnalizował niektóre problemy reformy oświaty w Polsce. Władze miasta reprezentował Burmistrz – Zbigniew Grzesiak, który w krótkim zarysie przedstawił stosunki polsko-żydowskie w Mińsku Mazowieckim do 1939 r. oraz poruszył niektóre problemy związane z funkcjonowaniem samorządu lokalnego. Spotkanie w Klubie Nauczycieli zakończyło wystąpienie Janusza Kuligowskiego – prezesa Towarzystwa Przyjaciół Mińska Mazowieckiego. Przedstawił on fragment referatu dotyczący zagłady Żydów w Mińsku Maz. w okresie II wojny światowej. Każdy mówca w trakcie swego wystąpienia odpowiadał na pytania gości. Dominowały pytania związane z oświatą i wychowaniem, m.in. sprawa zatrudnienia absolwentów szkół średnich oraz sprawy związane z profesją nauczycielską.

Ponadto delegacja z Izraela zwiedziła Przedszkole Miejskie Nr 5 i Liceum Ogólnokształcące. Następnie złożyła kwiaty w miejscach poświęconych martyrologii ludności żydowskiej w czasie II wojny światowej, t.j. pod tablicą na budynku Szkoły Podstawowej Nr 4 i pod pomnikiem na cmentarzu żydowskim.

Spotkanie grupy nauczycieli narodowości żydowskiej i polskiej przebiegało w atmosferze tolerancji i wzajemnego zrozumienia stosunków polsko-żydowskich w przeszłości i obecnie.

Należy zaznaczyć, iż w ciągu ostatniego okresu była to już druga zagraniczna wizyta. Inny charakter miało spotkanie z delegacją amerykańską. W dniu 31 marca do naszego miasta przybyli: Ted Thomas i William N. Cassalla z Instytutu Administracji Publicznej z Nowego Jorku (Institute of Public Administration) w towarzystwie Piotra W. Wiśniowskiego – z-cy dyrektora Warszawskiego Centrum Demokracji Lokalnej oraz Ryszarda Grytnera – pełnomocnika W.C.D.L. na woj. siedleckie. Spotkanie odbyło się w budynku Urzędu Miejskiego.

Uczestniczyli w nim przedstawiciele samorządu gminy w osobach: Sławomir Kuligowski – przewodniczący Rady Miejskiej, Zbigniew Grzesiak – Burmistrz Miasta, Danuta Ryniewicz – kierownik Wydziału Spraw Obywatelskich, Andrzej Ryszawa – podinspektor Wydziału Organizacyjno-Społecznego, przedstawiciel samorządu gminy Mińsk Mazowiecki – Jadwiga Cieciera oraz Urzędu Rejonowego w Mińsku Maz. – Czesław Mroczek – kierownik Urzędu Rejonowego i Witold Radzio – z-ca kierownika. Głównym tematem rozmów były sprawy współdziałania administracji samorządowej i rządowej oraz szkolenia pracowników i działaczy samorządowych.

J.K.

SPORT I REKREACJA

Pogoda jaką mamy za oknami sprzyja ruchowi na powietrzu, a więc grze w piłkę nożną przez naszych milusińskich. W bieżącym roku, tradycją lat ubiegłych, zostanie przeprowadzona kolejna edycja Turnieju „Dzikich Drużyn”. Turniej w naszym rejonie zawsze cieszy się bardzo dużą frekwencją wśród dziewcząt i chłopców.

Rozgrywki będą prowadzone jak co roku przez Ognisko TKKF „Albatros” w Mińsku Mazowieckim. Turniej będzie prowadzony na gościnnych boiskach Szkoły Podstawowej nr 2 i ZSZ nr 3.

Szczegóły turnieju zamieszcza „Tygodnik Siedlecki” (regulamin i kupon-zgłoszenie). Termin zgłoszeń upływa z dniem 07.05.1992 r.

Na zwycięzców czekają cenne nagrody i Finał Wojewódzki w Łukowie, który odbędzie się w czerwcu. Jednak nie zwlekajcie, tylko jak najszybciej ustalcie skład drużyny i potwierdźcie swój udział w tegorocznym Turnieju Piłkarskim „Dzikie Drużyny”.

A.R.

Ognisko TKKF „Albatros” zaprasza wszystkie drużyny zakładowe i reprezentacje instytucji do udziału w II Lidze Piłki Nożnej TKKF o Puchar Przechodni Burmistrza Miasta, który odbędzie się na przełomie maja i czerwca.

W ubiegłym roku zwycięzko z tej rywalizacji wysłała drużyna Ośrodka Szkolenia Żandarmerii Wojskowej w Mińsku Mazowieckim. Szczegóły zostaną zamieszczone w regulaminie, który zostanie przesłany na adres wszystkich zakładów i instytucji naszego Miasta. O szczegółach Ligi można również zasięgnąć informacji pod tel. 20-44 w. 31 (Andrzej Ryszawa).

A.R.

Po drugiej kolejce rundy rewanżowej Klasy Okręgowej piłki nożnej naszego województwa drużyna „Mazovii” Mińsk Mazowiecki jest nadal liderem tych rozgrywek. W dniu 12 kwietnia br. drużyna „Mazovii” gościła lokalnego rywala: drużynę „Tygrys” Huta Mińska. Mecz zakończył się zwycięstwem naszej drużyny w stosunku 4:0.

Życzymy chłopcom z „Mazovii” awansu do Klasy Międzywojewódzkiej.

A.R.

MIM Dwutygodnik Samorządowy Mińska Mazowieckiego

Wydawca: Zarząd Miasta Mińsk Maz. przy współpracy Towarzystwa Przyjaciół Mińska Mazowieckiego.

Redagują: przewodniczący zespołu wydawniczego – Krzysztof Szczypiorski, zespół redakcyjny – Janusz Kuligowski, Andrzej Ryszawa, Anna Wojtczyk

Skład oraz druk: „DRUKPOL” Sulejówek Trakt Brzeski 62 Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania artykułów oraz opatrywania ich własnymi tytułami.

Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń.

Adres redakcji: ul. Konstytucji 3-go Maja 1 tel. 20-44 w. 31 (pokój 109)

Cena ogłoszeń: 1 cm² – 3000 zł, jedno słowo – 1000 zł.

I. Placówki handlu detalicznego:

1. Placówki handlu detalicznego z podstawowymi artykułami żywnościowymi powinny być otwierane w dni robocze najwcześniej o godz. 6⁰⁰, najpóźniej o godz. 8⁰⁰, natomiast zamykane o godz. 18⁰⁰, najpóźniej o godz. 22⁰⁰.
2. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się możliwość otwarcia sklepów z artykułami żywnościowymi w godzinach nocnych.
3. Placówki detaliczne z artykułami przemysłowymi powinny być czynne w godz. 10⁰⁰-18⁰⁰ we wszystkie dni robocze.
Dopuszcza się możliwość wcześniejszego otwierania i późniejszego zamykania.
4. Placówki sprzedaży drobnodetalicznej (prasy) powinny być otwierane o godz. 6⁰⁰, zamykane najpóźniej o godz. 21⁰⁰.
5. W dodatkowe dni wolne od pracy (soboty) placówki detaliczne ze sprzedażą artykułów żywnościowych powinny być czynne do godz. 13⁰⁰, natomiast położone na osiedlach mieszkaniowych i przy szlakach komunikacyjnych do godz. 15⁰⁰.
6. W dodatkowe dni wolne od pracy powinny być czynne placówki ze sprzedażą:
 - artykułów winno-cukierniczych, lodów, napojów chłodzących, owoców w godz. 10⁰⁰-18⁰⁰, czynne najdłużej do godz. 20⁰⁰.
 - kwiatów i artykułów pamiątkarskich otwierane o godz. 9⁰⁰, zamykane o godz. 18⁰⁰.
 - prasy, otwierane najwcześniej o godz. 6⁰⁰, wytypowane czynne do godz. 21⁰⁰.
7. W niedziele i święta (poza Nowym Rokiem, I-szym dniem Bożego Narodzenia, I-szym dniem Świąt Wielkanocnych) powinny być czynne placówki ze sprzedażą:
 - pieczywa i artykułów nabiałowych do godz. 9⁰⁰, najdłużej do godz. 12⁰⁰,
 - artykułów winno-cukierniczych, lodów, napojów chłodzących, owoców otwierane o godz. 9⁰⁰, zamykane najpóźniej o godz. 20⁰⁰.
 - kwiatów i artykułów pamiątkarskich w godz. 12⁰⁰-18⁰⁰.
 - prasy w godz. 7⁰⁰-15⁰⁰ lub 7⁰⁰-19⁰⁰.

II. Zakłady gastronomiczne:

1. Zakłady gastronomiczne powinny być czynne we wszystkie dni w roku, za wyjątkiem dni świątecznych: Nowego Roku, I-szego dnia Świąt Bożego Narodzenia i I-szego dnia Świąt Wielkanocnych.
2. Czas otwarcia zakładów gastronomicznych powinien być zróżnicowany w zależności od rodzaju, sezonu, lokalizacji.
Placówki położone w pobliżu osiedli mieszkaniowych mogą być otwarte najdłużej do godz. 22⁰⁰.

III. Zakłady usługowe dla ludności:

1. Parkingi oraz stacje benzynowe winny być czynne całą dobę.
2. W dni robocze zakłady usługowe winny być otwierane najwcześniej o godz. 7⁰⁰, zamykane o godz. 18⁰⁰, z wyłączeniem:
 - usług rozrywkowych (salony gier, wypożyczalnie kaset video), które mogą być czynne do godz. 22⁰⁰.
- placówek rozrywkowych (dyskoteki) położonych w pobliżu osiedli mieszkaniowych, które mogą być czynne najdłużej do godz. 22⁰⁰.
3. W dodatkowe dni wolne od pracy powinny być czynne w wymiarze 6 godzin następujące branże usług:
 - fryzjerstwo w godz. 8⁰⁰-14⁰⁰
 - fotografia w godz. 12⁰⁰-18⁰⁰
 - pogotowie napraw sprzętu gospodarstwa domowego i radiowo-telewizyjnego
 - stacje obsługi samochodów.
4. W dni wolne od pracy czynne powinny być całą dobę stacje benzynowe i parkingi samochodowe.
5. W dni wolne od pracy mogą być otwarte do godz. 22⁰⁰ usługi rozrywkowe, w tym placówki - dyskoteki położone w pobliżu osiedli mieszkaniowych.
6. W niedziele i święta, z wyłączeniem: Nowego Roku, I-szego dnia Świąt Bożego Narodzenia i I-szego dnia Świąt Wielkanocnych powinny być czynne:
 - zakłady fotograficzne, do godz. 18⁰⁰
7. W niedziele i święta winny być czynne całą dobę stacje benzynowe i parkingi samochodowe.

§ 3

Każdorazowe wyłączenie z działalności placówki handlowej, gastronomicznej lub usługowej wymaga zgody Burmistrza Miasta Mińska Maz.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 5

Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały traci moc uchwała Nr XIV/83/91 Rady Miejskiej w Mińsku Maz. z dnia 29 maja 1991 r. w sprawie ustalenia dni i godzin otwierania i zamykania placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i zakładów usługowych dla ludności położonych na terenie miasta Mińska Maz.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie po upływie 7 dni od daty jej ogłoszenia w miejscach publicznych na terenie miasta Mińska Maz.

Burmistrz Miasta
mgr inż. Zbigniew Grzesiak

Przewodniczący Rady Miejskiej
mgr Sławomir Kuligowski